

Tele

PENSJONISTEN

Nr. 3 desember 1977

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Red. T. Opsann

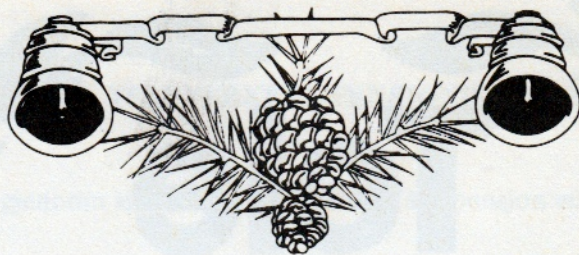
4. årgang

GOD JUL

Foto: Th. Skotaam

Vinter ved Akerselva

Apostler fra skogene

Når nysnøen drysser fra skyers altaner
små flimrende fnugg over skogens graner
og gir dem sin dunbløte vinter-habitt,
blir åser og lier en verden av hvitt.

Da er det de vakreste trærne i Norge
må bøte med livet. De havner på torget ...
Forgjæves har aldrig en gran git sit liv.
Den løfter vort sinn mot en nytt perspektiv.

De er som apostler ... De står og forkynner
om dagen i morgen - - om liv som begynner.
De kan ikke gro mellom stenene her - -
Dog kneiser mot blået de rotløse trær.

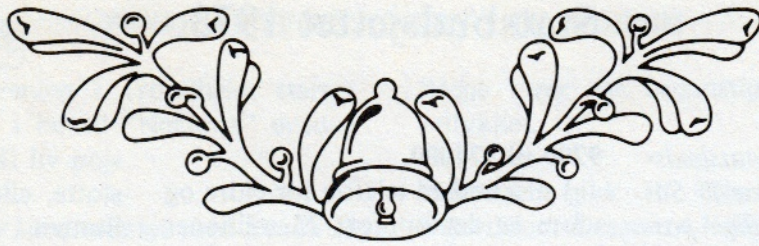
Som dem skal vi kneise. La ordet få vinger
og hjertet gi kraft til det budskap vi bringer!
Vi bygger en verden av sten over sten
... men drømmen bak alt er en duggerlet gren.

Av døgnslitte stener slår livet sin flamme
imot oss fra granenes krone og stamme.
Og tar vi så en av dem inn i vort hus,
da eier vi drømmen om skogenes sus.

Til tusener av hjem bar de rotløse trærne
sin himmelske hilsen fra skogene fjerne.
Du skal ikke stivne i sten eller stål,
men sette deg store og evige mål!

Arne Paasche Aasen

1977

1978

Året 1977 ebber ut, og det er sikkert nødvendig for åpen og enhver å ta et lite tilbakeblikk på det året som vi snart forlater.

Har det hendt noe? Vi leser aviser som forteller om nød i verden, ulykker, krig og kanskje ikke allerminst om arbeidsløshet som fremkaller bitterhet og savn.

Vi leser også om andre ting i vår verden, solskinns-historier som gjør at menneskenes tanker går inn i andre baner. De blir i godt humør, de forteller sine nærmeste og gode venner hva de har lest så disse også får godt av solskinnehistoriene.

Mangler det ikke noe vesentlig her, glemmer vi ikke dem som har det vondt? Vi tar med oss solskinns-historiene, vi gir en liten avlat og ferdig med det.

Den eldre generasjon som har levd gjennom to verdenskriger og som til en viss grad har følt både savn og nød, må være med å hjelpe til. Vi må alle forstå at vi ikke er alene, og ikke være oss selv nok. Vi må hjelpe til i både ord og gjerning.

I disse dager er det nettopp avsluttet en kjempeinn-samling i Norge. Den brakte noe sånt som vel femti millioner kroner for å bekjempe nøden ute i verden. Javel var det et godt resultat, ikke noe å si på det. Men hva opplever en. Jo, at Ola nordmann slår seg for sitt brede bryst og sier: er ikke vi flinke! Refleksjonene sier seg selv.

Det er klart at 1977 har brakt mye godt med seg. Offentligheten, både stat og kommuner, gjør så godt de kan for de unge og eldre i samfunnet. Gjennom en årrekke er det arbeidet for fullt i samfunnet Norge for å gjøre livet lettere for de gamle, og det setter vi pris på. Når en tenker tilbake, så fins det ikke noe sammenligningsgrunnlag med før og nå.

Når en tenker på 1978, er det et gammelt ordtak som sier: menneskene spår og Gud rår. Det er kanskje noe i det. Vi ønsker at slik vil vi ha det, men det er ikke alltid det går slik som vi vil.

Det skjer ting i samfunnet vårt som gjør at vi må resignere og vente, og vente og vente!

Kjære venner land og strand rundt, la oss håpe at vi får et riktig godt nytt år 1978 og takk for året 1977.

Temo

Statsbudsjettet 1978

Regjeringen har fremlagt statsbudsjettet for 1978. Av dette har jo Sosialdepartementets forskjellige poster stor interesse for pensjonistene.

Folketrygdens grunnbeløp blir hevet med 1000 kroner til 14 400 kroner fra 1. desember, mens satsene for særtillegget forblir uendret fra denne dato. Etter justeringer 1. mai i år er satsen for særtillegg 30 prosent av grunnbeløpet for den som er gift med pensjonist og 31 prosent for andre pensjonister. Minstepensjonen vil fra årsskiftet være 19364 for enslige og 30990 for pensjonistektepar.

Utgiftene til trygd for alderspensjonister er neste år ført opp med 9,3 milliarder kroner, en økning på vel 1 milliard. Regjeringen har basert seg på at det ved utgangen av neste år vil være 493500 pensjonister eller 8800 flere enn ved kommende årsskifte. Antall pensjonister med tilleggspensjon ventes å øke med 22400 til 208000, mens antall med særtillegg ventes å gå tilbake neste år med

9200 til 374000.

I tilskudd til telefon for eldre og uføre er det oppført 25 millioner kroner, 1 million mer enn i år. Den ekstra ferieuke som arbeidstagere over 60 år har krav på, vil koste trygden 182 millioner neste år, 17 millioner mer enn i år.

Regjeringen regner med at 6,2 pst. av befolkningen i alderen 18-66 år vil være uføretrygdet i 1978, og har avsatt 4,1 milliarder kroner til uføretrygd og attføring.

Fra 1. september i år utgjør bostøtten til eldre og uføre 80 prosent av den del av utgiftene som overstiger «rimelige boligomkostninger», beregnet på grunnlag av husstandens størrelse og inntekt. En enslig med minstepensjon og 400 kroner måneden i husleie vil etter denne ordningen få bostøtten øket fra 1458 kroner til 1661 kroner pr. år.

Med en husleie på 600 kroner vil støtten øke fra 3113 til 3581 kroner i året. Et ektepar med minstepen-

sjon vil få 2123 kroner årlig i bostøtte, eller 265 kroner i økning. Støtten vil fortsatt bli utbetalt gjennom Husbanken. Bevilgningen til bostøtte lyder på 158,8 mill. kroner.

For to år siden var 450000 personer her i landet 67 år og over og 21,3 prosent av disse var over 80 år. I 1980 vil trolig 12,3 pst. av landets befolkning være pensjonister.

Hverken medlemsavgiften eller arbeidsgiveravgiften til folketrygden foreslås endret i 1978. Regjeringen vil istedet øke statstilskuddet fra 2,6 prosent i år til 3,45 prosent neste år. Forslaget til trygdebudsjettet er på 27,9 milliarder kroner, 4,5 milliarder mer enn det vedtatte budsjett for inneværende år. Tilskuddet til sykepenges (inkludert fødselspenge) skal økes med hele 78,2 prosent til 2,6 milliarder kroner. Dette har sammenheng med omlegningen av sykepengeordningen fra 1. juli neste år.

Eldre i kø for telefon-kontakt

Køen av folk som ønsker telefonkontakt er stadig stor. Omkring 40 personer står nå på venteliste for å få telefonkontakt. Det er derfor behov for flere som kan påta seg denne ikke så omfattende men viktige oppgaven. Organisasjonen Telefonkontakt har derfor i disse dager sendt ut en anmodning til en del fagforeninger om å oppfordre folk til å bli telefonvenner.

Telefonkontakt har for tiden avtale med 600 telefonvenner som ringer til omkring 1000 eldre eller uføre.

Det er verdt å merke seg at telefonkontakter som har 3 «klien-

ter» eller flere, får dekket ett telleskritt pr. samtale. Etter klokka fem får man dekket kostnaden fullt ut. Det er daglig leder for telefonkontakt, Liv Ansetmoen som opplyser dette til Arbeiderbladet.

— Det er ingen spesielle kategorier mennesker som er telefonvenner, men vi kunne ønske at flere unge og spreke pensjonister ville delta. Vi krever selvsagt ingen spesielle kvalifikasjoner av dem som ønsker å bli telefonkontakt. Det viktigste er at vedkommende har interesse for tiltaket og at han eller hun er ansvarsbevisst. De fleste vil lett for-

stå den skuffelse en eldre eller ufør føler når den avtalte oppringningen og en hyggelig samtale uteblir, sier daglig leder av telefonkontakt, Liv Ansetmoen.

— Bli man ikke veldig bundet hvis man først påtar seg å være telefonkontakt?

— Som sagt er det viktig at en er nøye med å ringe sin «klient» som avtalt. Men hvis en skulle være spesielt opptatt eller skal dra på ferie, kan en bare kontakte oss. Vi har nemlig fått istand en vikarordning for telefonkontakt slik at flere vil påta seg denne oppgaven, sier Liv Ansetmoen. Telefonkontakt har telefonnummer 41 91 25.

PENSJONISTFORENINGEN I TRONDHEIM

Televerkets pensjonistforening i Trondheim startet høstsesongen med møte i hotell "Norrøna" onsdag 21. september.

Formannen John Halten åpnet møtet med å minnes Bergljot Aspås som var gått bort i sommer. Fru Aspås var foreningens sekretær, og Halten takket for hennes innsats for foreningen og lyste fred over hennes minne. Ny sekretær ble 1. varamann til styret, Randi Johnsen.

Sommerens turer startet 2. juni. Kabelskipet "Tele" tok medlemmene med på "fisketur" på fjorden ut mot Hitra. Turen var vellykket og fiskelykken var også god. Takk til skipper og mannskap for vennlighet og assistanse under turen.

15. juni var det dagstur til Rissa og Åfjord. Først med ferge over fjorden til Vanvika hvor busser ventet. Så gikk turen til Rissa hvor frokost ble inntatt i Herredshuset. Videre gikk turen i vakkert landskap til Å i Åfjord, hvor middagen ventet i "Turistheimen".

Begge turer var begunstiget med godt vær og var vellykket.

Høstturen gikk til "Narbuvoll Fjellstue" i Os i Østerdalen. Dessverre hadde Narbuvoll så liten kapasitet at vi ble delt opp i 2 puljer. Første pulje, med Solveig Johansen som reiseleder, startet 28. august for 5 dagers opphold. Stedet ligger vakkert til ved Narsjøen, med lett terreng for kortere turer. Noen av deltakerne var med på busstur til Røros og Dalsbygda i Østerdalen.

Pulje 2 startet fra Trondheim 2. september. På Glåmos stasjon hvor togene krysset, møtte vi pulje 1 på hjemtur. De var meget fornøyd med tur og opphold. En kveld kom forhenværende ordfører O. Hummelvoll i Os og Tolga og holdt foredrag om "De gamle pilgrimsveier til Nidaros". En annen kveld ble det vist lysbilder fra bygdene med gamle gårder og folkeliv. En busstur til Kvilvang gård med 7 km spasertur tilbake var også en dag vi minnes med glede.

I alt 45 pensjonister var med til Narbuvoll, og alle var fornøyd med forpleining og opphold.

P.E.

* * *

PENSJONISTFORENINGEN FOR TØNSBERG TELEOMRÅDE

Medlemsmøte i Pensjonistforeningen ble holdt fredag 7.10.77 i kantinen på Kjelle, Tønsberg.

Formannen Paulsberg ønsket velkommen til dette ordinære møte og rettet en spesielt velkommen til representantene fra KTTL, NTTF og Telelevel.

Han takket også Eriksen for at han ville komme til oss og overlot så ordet til ham.

Eriksen viste en rekke praktfulle lysbilder fra et 4 ukers opphold i Israel. Hans beskrivelse av landet og folket og hans kommentarer til den aktuelle situasjonen, og hans tilbakeblikk til Jesu tid og begivenhetene da, ble fulgt med levende interesse. Han høstet stor applaus.

Formannen takket hjertelig for bildene og kåseriet fra dette urolige hjørnet som nu igjen var i brennpunktet for hele verdens oppmerksomhet.

Under den følgende kaffepause ble forskjellige foreningssaker behandlet. Til revisor ble valgt

Rolv Lysheim med

Ruth Allum som varamann.

Til arrangementskomite ble valgt

John Nilsen, formann

Asle Aslesen

Erna Hansen

Paulsberg ga så ordet til Victor Steen-Karlsen. Han tok oss med i et "Streiftog gjennom den gamle staden". Hans humørfylte og poengterte kåseri brakte lyse og kjære minner frem hos gamle Tønsbergensere, og vi andre fikk en morsom og god informasjon om Tønsberg og forholdene der, omkring århundreskiftet og frem mot 1910.

Formannen takket Victor Steen-Karlsen for at han ville komme og ta oss med på dette hyggelige streiftog.

Formannen takket for fremmøtet og rettet en takk til de som har hjulpet til både før og under møtet og ønsket alle vel hjem.

Halvparten av alle medlemmer var møtt opp.

For styret
Mantsberg

Pensjoniforeningen, DRAMMEN teleområde

Drammen, 1. august 1977

Telepensjonistene i Drammen teleområde hadde i juni måned to fine dagsturer. 6. juni reiste vi 20 stykker til feriestedet "Odden" på Holm i Sande.

Vi startet om formiddagen i fint vær. Solen skinte og fjorden blinket så fredelig, men litt kjølig var det. Mens damene kokte kaffe og laget formiddagsmat, fikk mannfolkene god fyr på peisen, og så ble det kose- og pratetund vel og lenge i den hyggelige peisestuen.

Ingen ble fristet til å bade. Det var bedre med spasertur langs stranden og titte på hytter og blomstrende haver. Middagen var lettvin. Kaffe og kringle etterpå. Ingen skulle streve og stelle inne en vakker sommerdag.

I nærheten av "Odden" har en fjordfisker garnene sine. De var nettopp trukket da vi skulle hjem. Sei og lyr hoppet og sprellet i kurver og bøtter, så der var det livlig. Så fersk fisk og så billig får vi aldri i byen, så handelen gikk strykende.

Ja, slik avsluttet vi denne hyggelige dagen med en liten "fisketur" i kveldingen.

15. juni dro vi ut på ny tur, og målet var Gaustad-blick Høyfjellshotell i Telemark.

Klokka 9 startet bussen fra Drammen, 2 kom på i Hokksund og 1 på Kongsberg, så vi var 27 med på turen.

Dagen ble en av de fineste og varmeste i juni måned. Eikerbygdene lå der så vakre og åsene speilet seg i Fiskumvannet. Vi skulle besett Kongsberg gamle kirke, men der var skolegudstjeneste, så vi dro videre. Rastet litt ved en veikro i Jondalen for å slukke tørsten. Trillet så videre til Telemark, forbi Tinnsjøen, og så bar det til fjells. Nifse svinger og stupbratt ned på siden, men sjåfør og bil var førsteklasses, og en kan jo lukke øynene litt.

Hotellet ligger på ca. 900 m. Det var et mektig stykke Fjell-Norge vi så utover da vi kom opp. Gaustad-toppen (1883 m) sto der i strålende sol med sin kviteste snøkåpe på. Et betagende syn. Nettopp slik hadde vi håpet å få se toppen.

Hotellets lunsj ble vårt store måltid den dagen. Masse godt å velge mellom, flott utsikt fra spisesalen. Alle var fornøyde.

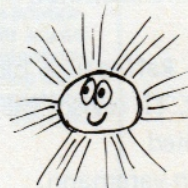
Det ble ikke tid til noen lang fjelltur. Fikk holde oss i nærmiljøet, og det var vakkert både inne og ute.

Tok en annen vei hjem. Innover høyfjellet med snøkledde topper og islagte vann, og veien var fin. Kom ned til Tuddal og Sauland. Stoppet litt ved Heddal stavkirke, fortsatte til Notodden over Meheia, og da var vi snart på mer hjemlige trakter igjen.

Busskjøringen var kanskje litt lang, men junidagen er også lys og lang, og vi hadde hatt en av de riktig fine i vårt deilige land.

Vi ser fram til ny tur, for her er mange reiseglade telepensjonister som gjerne vil "ut i det blå".

Cari (sign.)

DRAMMEN TELEPENSJONISTER PÅ HØSTTUR

"Til Telemark vil vi fare" nok en gang, tenkte vi, og så bestemte vi en 3-dagers høsttur til Morgedal Turisthotell, Morgedal, 18. – 20. september.

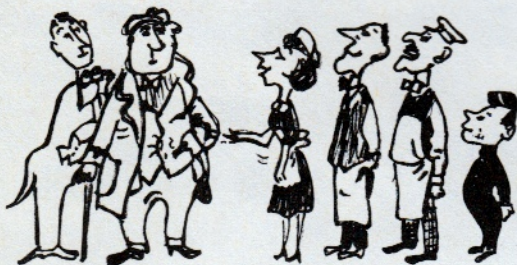
NSB ordnet med reisen og hotellet.

Vi møtte opp med godt humør og fint vær. Disse 3 dagene ble de fineste og varmeste i hele september måned. Vi er helt sikkert på "godfot" med værgudene, for vi har hatt fint vær hver gang vi har vært ute og reist i år.

20 deltakere startet søndag formiddag fra Drammen med tog til Bø, Telemark. En kom med fra Hokksund og en fra Kongsberg, 22 i alt. Det er behagelig og avslappende å reise med tog. Ingen møtende trafikk og forbikjøringer, og vi ser oss bedre omkring i landskapet. Bygdene og bondegårdene lå der i sol og søndagsstillhet. Åsene og liene begynte å få høstens fine farger i rødt og gult, og vi satt igjen og gledet oss over vårt vakre og fredelige land.

Fra Bø gikk det videre med buss. Langs det store, speilblanke Seljordvannet var det nydelig. Vi så ikke noe til det stygge uhyret som spøker der i dypet. På en times tid var vi fremme ved Morgedal Turisthotell, skisportens vugge – bokstavelig talt. Vogga sto der den, i inngangen til hotellet. Gammel og velbrukt med slitne meier, ett par små barneski og åkle over viste tydelig at nordmenn er født med ski på bena. Mange av våre store skiløpere har nok ligget i den og sprellet.

Hotellet er stort og meget pent. Ligger på 450m over havet, og det var stier og skogsbilveier oppover i høyden, så det var fint å gå turer. Mosjon måtte vi ha, for forpleiningen var som vanlig på våre turisthoteller.

Masse godt, frokost, lunsj og middag, så fristelsene var mange. Kaloritabell hadde ingen med seg. Ridning var det også anledning til. På ridebanen gikk flere nydelige hester, men ingen pensjonist våget seg på en rask gallopp.

Vi tok oss tid til et besøk i Olav Bjaalands museum. Det var artig å se hvordan skitypene har forandret seg opp gjennom årene. Det som var mest interessant var nok Sydpol-minnene fra Roald Amundsens polferd 1910 – 1912. Utstyret så enkelt ut, og slitsomt var det også for de 5 nordmenn som fant veien til Sydpolen. Mange av oss husker litt om det.

Om kvelden koset vi oss i de hyggelige salongene. Noen spilte kort, noen danset litt og to "eksperter" tippet for oss alle. 12 rette, største gevinst, var vi sikre på, og da skulle det bli festreiser både hit og dit. Trodde vi. Vi lever fremdeles i håpet.

Hjemreisedagen kom jo fort, men alle var fornøyd med de deilige dagene vi fikk i Morgedal.

Bussen tok nå veien på den andre siden av Seljordvannet, så vi fikk se enda mer av det vakre Telemark.

Med toget fra Bø gikk det raskt mot våre hjemsteder Kongsberg, Hokksund og Drammen. En fin høsttur i godt og hyggelig samvær har vi å tenke tilbake på.

Alle dere som ikke var med – bli med neste gang!

Det er mange muligheter til flere turer.

Cari (sign)

Fra møte i Pensjonistforeningen i Oslo hvor vi fikk se oppvisning i internasjonal folkedans.

Foto: Allan Iversen

Med Bergenspensjonistene på tur til Wien

Pinsedag 1977 – i en solblank time om formiddagen – dro vi fra Bergen med "Jupiter" til Amsterdam. Hardanger–Sunnhordlandskes nye flotte buss var med oss på sin aller første tur, og med førsteklasses sjåfør ved rattet.

Mesteparten av dagen ble tilbragt på dekk. Om aftenen samlet vår unge, ivrige reiseleder oss til en drink i salongen for å riste sin gruppe sammen. Dette var nok ikke vanskelig, for vi var godt sammenreist fra to tidligere utenlandsturer.

Neste dag kjørte vi fra Holland inn i Tyskland. Landskapet var nokså ensformig hele denne dagen, med veldyrkede åkrer og enger i uendelig jevn utstrekning så langt øyet rakk. Til tross for at vi kjørte gjennom distrikter med storindustri, satt vi igjen med inntrykk av et utrolig fruktbart jordbruksland. Autostradaen går ikke gjennom tettbebyggelse.

Vi overnattet på hotell Holiday Inn nær flyplassen Köln/Bonn. Til middagen fikk vi rødvin, noe vi syntes var forbausende flott. Da vi fikk opplyst at vinen var en gave fra kontorsjef Sunde i Folkeferie, skålte vi begeistret for ham, og da han midt under middagen kom inn døren, ble begeistringen enda større. Han var på vei til Hamburg. En spasertur på veien mot flyplassen avsluttet dagen for mange.

Tirsdag begynte med et besøk i Kölnerdomen, like imponerende mektig inne som ute. Deretter hastet vi videre gjennom Rhindalen som nå bød på avvekslende utsikt til klipper, vinbjerg, borger, slott og Rhinen som her flyter bred og rolig med livlig båttrafikk. Reiselederen fortalte meget interessant fra elvens og dalens historie. Vi tok en pause i Rüdeshheim, hvor de som var lettest på foten spurtet avsted til Drosselgasse – en meget smal gate med butikker og vinhus tett i tett, og kjent av turister fra hele verden. De andre tok kaffepausen nærmere bussen. Så bar det videre forbi Wiesbaden, Mannheim, Heidelberg og Karlsruhe frem til et annet meget pent Holiday Inn hotell ved Stuttgart. Undertegnede, som hadde fødselsdag, ble overraskende hyllet med taler og gaver ved middagen.

Tidlig på ferde neste morgen med stopp i Ulm hvor vi møtte elven Donau. Vi besøkte den gotiske domkirken som er 600 år i år, og har verdens høyeste kirketårn. Kirken ligger ved torvet hvor det bugnet av frukt og meget rimelige blomster. Senere passertes Augsburg og München hvor vi i forbifarten kastet et

blikk ned mot Sportshalle og Olympia Stadion, og vi kom snart til Hirschenberg og lunsj. Der slappet vi av en stund i solen og nøt den vakre utsikten til de Bayeriske Alper. Vi kjørte så gjennom vekslende fjellandskaper over grensen til Østerrike og frem til Salzburg. Vi ble delt på to hoteller, men om aftenen var vi alle på en folkloreaften med musikk, dans, sang og jodling fra alpetraktene, fremført med glød og kraft av de opptredende iført distriktets nasjonaldrakter.

Salzburg, Mozarts fødeby, er meget vakker med sine fjell, parker og elven Salzach. En svensk dame var omviser her. Vi kjørte rundt i den nye bydelen og gikk til fots i de trange gatene i den gamle. Hovedopplevelsen var besøket på Hellbrunnis slottsområde. Lystslottet Hellbrunn ble bygget i 1612–15 av erkebiskop Markus Sittikus etter forbilde av italienske adelsmenns og kardinalers fornemme residenser. Erkebiskopene var på den tid både det kirkelige og verdslige overhode for provinsen og hadde stor makt og rikdom. Vi var ikke inne i slottet, det var de berømte vannspill vi skulle se. Vi begynte i det buede romerske teater hvor vi sto på trappene (sitteplassene) og så ned på fyrstebordet hvor biskopen pleide å servere sine gjester. Når vinen gjorde stemningen noe høy, dempet han den på en genial måte: det var hull i setene, vannstråler ble satt på og vannet strømmet opp på dem som var benket der. Biskopens sete var uten hull, og ifølge etiketten kunne ingen reise seg så lenge han ble sittende. Vi gikk fra den ene mekaniske fremstillingen til den andre, alle i bevegelse med vann som drivkraft, f.eks. en møller, en pottemaker, Persevs i kamp med dragen, etc. Et mekanisk teater som er anlagt av en senere erkebiskop, forestiller en by fra barokktiden med de yrker som var vanlige da, og når vannmekanismen settes i gang, tar innbyggerne fatt på sitt arbeid, og det blir liv og bevegelse over alt i byen. Der var meget, meget mer. Da vi forlot vannkunsten, dannet vannstråler fra hver side av veien en portal, så det gjaldt å holde seg midtveis for ikke å bli gjennomdynket.

En skjønn park omgir slottet, men vi rakk bare å kaste forte blikk på de mange skulpturer som vi passerte på veien ut. Vi skulle videre til Wien.

Turen gikk gjennom Salzkammergut hvor vi spiste lunsj i vertshuset Weisses Rössl i St. Wolfgang ved Wolfgangsjøen. Vi kjørte ellers forbi en rekke andre store innsjøer og mange idylliske småbyer hvor

ferielivet var i gang med bading og seilspport. I distriktet er også steder med helsebrønner og store kurbad som f.eks. i Bad Ischl. Om aftenen nådde vi reisans mål og tok inn på hotell Fürstenhof. Dagen etter bilte vi med svensktalende Ilse som guide, på sightseeing i Wien. Første stopp var ved slottet Belvedere som hadde tilhørt prins Eugen av Østerrike. Fra den nydelige haven var det fin utsikt over byen. Vi kjørte gjennom de store forretningsgatene, beundret Rådhuset og fornemme regjeringsbygninger, operaen, teatre og kirker m.m. mens vi lyttet interessert til guidens "forelesning".

Til sist kom vi til lystslottet Schönbrunn som har over 400 værelser. Vi gikk gjennom ca. 40 store og mindre rom hvor alt var ubeskrivelig overdådig og praktfullt, — fra utsmykningen av vegger og tak til møbler, malerier, lysekroner og annet utstyr.

Dagen endte mer folkelig: med vår buss til et vertshus i Grinzing med populær wienermusikk på trekkspill, god kylling og ditto vin. Og sent på aftenen besøk i en ungarsk restaurant ikke langt fra hotellet.

Lørdag 4. juni tok bussen vår oss til sentrum, til den spanske rideskole hvor vi etter lengre køståing kunne beundre de berømte Lippizzanerhestene under trening. Derfra spaserte vi i gågater til Stephansdomen. Der var det stort bryllup og dørene lukket for turister til etter vielsen. Vi styrket oss på en kopp kaffe i et hyggelig konditori rett over gaten. Da vi kom ut etter besøket i kirken, regnet det litt, butikkene hadde lukket tidlig om lørdagen, som hjemme, så vi ble like godt med bussen hjem igjen til hotellet og hadde en rolig ettermiddag uten program.

Om aftenen var vi i konserthuset i Stadtpark hvor et utmerket orkester spilte Wienermusikk. Programmet vekslet hele tiden mellom konsert, oppvisning i wienervals av tre dansepar, og anledning for publikum til en svingom. Dansegulvet ble altfor lite til de mange danselystne. Den ene busslast med turister fulgte den annen, så den store salen ble også etterhvert helt overfylt.

Søndag formiddag drev vi litt rundt i Maria Hilferstrasse, den store forretningsgaten like rundt hjørnet, eller solte oss i parkanlegget i vår egen gate før vi kjørte til badebyen Baden bei Wien og spiste lunsj på Kurhotellet. Fra spisesalen så vi en "leikarring" danse folkedanser rundt en maistang på plenen. Da dansen var slutt, saget de maistangen ned, la den på to stembukker, og så kunne publikum balansere på den med en trillebør foran seg og få en flaske champagne i premie. Jo, det var dem som klarte det. Noen tok en rundtur i den fine parken som hørte til hotellet. Så tilbake til Wien til middagen, og deretter til Raimund-Theater hvor de spilte en operette "Frühling im Prater". Flotte drakter, festlig ballett, gode stemmer, men ikke lett å følge med i det som ble sagt.

Neste dag begynte hjemreisen. Da vi hadde hatt lørdag og søndag i Wien, og dermed liten anledning til shopping, ble avreisen satt til kl 1000, og vi hadde noen travle morgentimer. Prisene var fullt på høyde med de hjemlige, så noen egentlig storhandel ble det nok ikke.

Vi gjorde opphold ved Benediktinerklostret Melk som ligger på en høyde ved Donau. Man blir helt overveldet ved å se et slikt storslagent anlegg som dette. Vi vandret i buegangene og var inne i den rikt utsmykkede kirken.

Ferden gikk videre gjennom Donaudalen forbi Linz mot den tyske grensen som passertes ved Passau. Byen er kjent for sitt store bryggeri, Løwe. Vi hadde ikke sett så meget til Donau verken i Wien eller underveis, men etter Passau gikk veien langs floden i mange kilometer, og her fikk en inntrykk av hvor mektig den er. Det var mange idylliske partier langs elven, og denne strekningen var noe av det vakreste vi hadde sett på kjøreturen. Vi nådde Ingolstadt og Holiday Inn for overnatting.

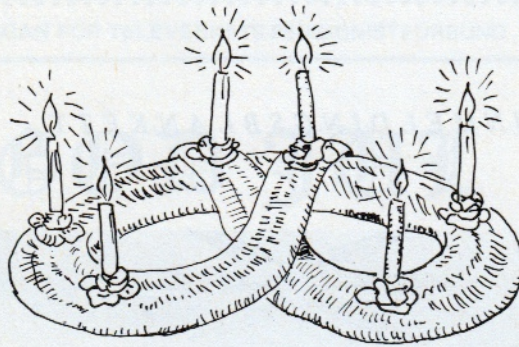

Neste dag hadde vi 70 mil foran oss til Hamburg, så det gjaldt å starte tidlig. Veien var ingen autostrada, men gikk i svinger bakke opp og bakke ned. Landskapet var vekslende med fjell, skog, elver og sjøer, og vi hadde i farten utsikt til mange landsbyer omgitt av store oppdyrkede grender. Vi spiste lunsj i vertshuset St Willibald i St Willigan. Hele familien, fra bestemoren til den minste jenten, ble satt i sving på kjøkkenet med å steke og brase til denne flokken på 35 personer som uventet falt inn døren. Det ble en hyggelig stund, og maten var utmerket. Etter en tids kjøring kom vi inn på autostradaen, og vi kortet tiden med musikk på bånd og sang. Merkelig nok hadde den lange dagsturen ikke tatt særlig på kreftene, for om

aftenen var vi i parkanlegget Planten und Blumen og så på det "Dansende vann".

Onsdag formiddag forlot vi hotell Ambassador tidlig og gikk på egenhånd i Hamburg til vi møttes ved bussen kl 1500 og satte kursen for Cuxhaven og "Jupiter". Om aftenen hadde vi en liten avskjedstilstelning ombord. Der var bl.a. taler for reiseleder og sjåfør, og begge fikk medalje for glimrende innsats hver på sitt område. Så falt hvilen på oss, og vi våknet til en dag med sol på havet. Solen fulgte oss til Bergen og understreket at turen hadde vært en solskinnstur på alle måter.

S.T.

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Forbundet gir deg opplysninger gjennom sirkulærer om hva du får i pensjon ved lønnsreguleringer m.v.

Her møter du venner og kolleger, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Ved siden av har vi gode underholdningskvelder. Vi driver også reisevirksomhet til inn- og utland.

Ta kontakt med din lokale forening eller skriv direkte til Televerkets pensjonistforbund, Kongens gate 21
Oslo 1

INNMELDINGSBLANKETT

TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND
Kongens gate 21, OSLO 1

Etternavn:	Fornavn:
Fødselsår:	Dato:
Adresse:	Telefon:

Jeg melder meg inn i Televerkets pensjonistforbund

Dato 19

Underskrift